

HEROLDEN

MEDLEMSBLAD FOR SCT. GEORGS GILDERNE I ÅRHUS

77 ÅRGANG NR. 8

DECEMBER 2019

GILDETID**1./7. GILDE****Tirsdag d. 10. december kl. 13.00.**

Julemøde hos Jytte og Jack.

Husk gave til pakkespil.

Afbud til Birgitte og Jan.

4. GILDE**Mandag d. 9. december.**

Julestue i Hans Broges Have.

Mandag d. 17. februar. 19.00.

Gildehal i Langenæskirken.

"Digital fremtid" v/Martin Schmidt

5. GILDE**Mandag d. 2. december kl. 18.00.**

Julegildemøde i Egå Sognegård.

6. GILDE**Mandag d. 3. februar 2020 kl. 19.30.**

Gildemøde i Langenæskirken.

8. GILDE**Onsdag d. 27. november****Kl. 10** Fredslysets afhentning
og andagt i Katolsk Vor Frue Kirke**Kl. 15** Højtidelighed på

Aarhus Rådhus

Kl. 17 Andagt i Vor Frue Kirke,
Vestergade.**Søndag d. 1. december kl. 10.**Fredslyset bringes til Ellevang Kirke
til familiegudstjeneste.**Onsdag d. 11. december.**Juletur til Møllerup Skov og Møllerup
Golfbane. (Nærmere info. følger).**Fredag d. 10. januar kl. 17.30.**Nytårgildehal i Langenæskirken (Se
Herolden).**FRIMÆRKELAUGET**Der er ikke møde i december måned,
så alle ønskes hermed en glædelig jul.**Torsdag 16. januar 2020.**Året starter som sædvanlig med den
traditionsrige Takkefest, der endnu en
gang holdes på Spejdermuseet.
Nærmere følger separat i god tid inden.**MEDLEMSNYT****Gildejubilæum:**06-02-20 Kjeld Hedelund Jørgensen,
4. G. 25år.**Fødselsdage:**

20-12-19 Steen Lydolff, 4. G. 75 år.

13-02-20 Birthe Lydolff, 4. G. 75 år.

19-02-20 Elisabeth Møller,
4. G. 75 år.**Adresseændring:**

Kirsten Nilsson, 5. G.

Ny adresse:

Egå Mosevej 27, Værelse 36,
8250 Egå**Dødsfald**

30-10-19 Hanne Nørlund, 5. Gilde.

SPEJDERMUSEETS

LOPPEMARKED 2020

7. juni - 27. juni**i Loppehuset på Søren Nymarks Vej***Med Spejderhilsen, Spejdermuseet Århus*

Nytårsgildehal

Godt nytår

Aarhus Stadsgilde inviterer til Nytårsgildehal.

Fredag den 10. januar 2020 kl. 17.30.

Arrangerende gilde er 1./7. Gilde.

Gildehallen afholdes i Langenæskirken.
Eftergildehallen fejres i Kirkens Sognelokaler,
Kirkedammen 2, 8000 Aarhus C.

Kl. 17.30: Ankomst og vandrehal med en velkomstdrink og samvær.
Kl. 18.00: Nytårsgildehal.
Kl. 19.00: Eftergildehal med tre retters menu og underholdning.
Kl. ca. 22.30: God nat og kom godt hjem.

Drikkevarer kan købes til fordelagtige priser.

Prisen for deltagelse er kun 200,00 kr.

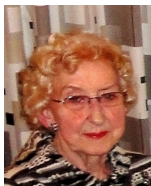
Husk at medbringe Aarhus Stadsgildes Sangbog.

Påklædning: Festlig.

Tilmelding og indbetaling på konto 1551 3617188694 senest 15. december.
Husk at påføre indbetalingen navn og gilde.

Tilmelding er først gyldig, når beløbet er betalt.

Deltagere med f. eks. allergi eller andet, der skal tages hensyn til, bedes samtidig med tilmeldingen sende en mail til bolho-ej@gmail.com med oplysning om hvilke hensyn, der skal tages, samt navn og gilde. Har man ikke mulighed for at sende en mail, kan telefon 23 45 59 83 benyttes.

Gildebror Hanne Nørlund er død den 30. oktober 2019.

I 5. Gilde kendte vi ikke Hanne under andre navne, men hendes rigtige navn var Johanne Margrethe Nørlund-Christensen og med bindestreg. Hanne blev født i Herning i 1934. Hun har hele sit liv arbejdet hårdt med mange forskellige jobs, hvilket sandsynligvis er årsagen til, at hun i mange år led af dårlig ryg, som betød store smerter og nedsatte hendes funktionsevne. På tros af det skrantende helbred var Hanne altid parat til at yde alt hvad hun kunne, og det var os der måtte holde igen.

Efter realeksamen tog hun en uddannelse som røntgensygeplejerske. I 1958 blev hun gift med Jørgen Nørlund, der var læge. Parret flyttede til Hornslet hvor de købte en ledige lægepraksis. Begge blev optaget i det lokale Hornslet Sct. Georgs Gilde i 1990. Hanne hjalp Jørgen i lægehuset samtidig med at hun passede det store private hjem. Der blev også tid til den store familie med nu 3 drenge og 2 tvillingepiger. Hanne deltog aktivt i børnenes gøremål, kørte den til og fra deres fritidsaktiviteter.

Da børnene blev store og kunne klare sig selv genoptog hun sit gamle erhverv som natsygeplejerske. Hanne interesserede sig meget om det lokale samfund i Hornslet, hvor hun både blev medlem af skole Skolekommissionen – menighedsrådet og spejderbevægelsen. Hanne startede også en søndagsskole, hvor hun holdt møder i lægehusets venteværelse.

Hanne havde mange talenter, sang i kor – spillede violin og klaver samt skrev fest-sange.

I hendes tid i Sct. Georgs Gildet i Hornslet påtog hun sig også embedshverv. Gildet i Hornslet blev lukket i 2002. Omkring halvdelen flyttede til Egå og blev optaget den 7. oktober 2002, det gjaldt også Hanne og Jørgen. Jørgen døde i 2014, hvorefter Hanne flyttede i en Andelsbolig i Hornslet.

Hanne var et meget værdsat medlem af 5. Gilde i Egå, hun kom til alle de møder hun magtede. Der var ingen der syntes det unaturligt at hente hende i Hornslet for at få hende med til gruppemøder eller gildemøder. Jeg ved at Hanne satte stor pris på den hjælpsomhed, så tak til alle. Hanne var utrolig glad for et lille besøg, og hun fortalte stolt om sin familie og børnebørn. Vi savner alle Hanne i vores midte.

Æret være Hannes minde.

Henning Holck Nielsen

Gildemester i 5. Sct. Georgs Gilde, Egå.

4. GILDE

Gildemøde den 21.10.19.

Vi mødtes i Langenæs Sognegård kl. 19.00, hvor gildemester Jette Jørgensen (JJ) bød velkommen til Agnete Birger Madsen (ABM), der er historiker og har en ph.d.-grad i uægte børn.

Vi indledte mødet med at synge "Nu famler skoven trindt om land", som jo passede godt til årstiden. ABM takkede for invitationen og fortalte, at hun er uddannet historiker i 1979, og har lavet alt muligt, specielt undervisning.

I slutningen af 90'erne ville hun sætte sig ind i sin fars liv, faren var født på Bethesda Hjem, et hjem for faldne kvinder, det viste sig at være 7. generation af uægte børn. ABM gik herefter til Kvindemuseet og sagde at der skulle laves en historie om, hvad et uægte barn var inden det var for sent.

Der blev således lavet en udstilling om det, og ABM har også skrevet en bog "En ægte historie om uægte børn", bogen blev hurtigt revet væk, og derfor syntes ABM, at det skulle undersøges tilbage i 1800-tallet, hvor der overhovedet ikke var nogen hjælp at få. Fik således en ph.d. i uægte børn, som hun forsvarede i 2004.

ABM har desuden skrevet en bog om børnearbejde, og har lavet forskning på dette via Elvirasminde, en chokoladefabrik, som ligger i Klostergade her i Århus, et hav af bygninger, der stadig eksisterer, og ABM opfordrede til at gå en tur i dette område, der er meget fint. I

dag er der kontor, undervisning og diskotek i bygningerne.

Selve chokoladefabrikken lukkede i 1967 og flyttede efter omlægning af fabrikationen til flødeboller, til Skanderborg, hvor den stadig eksisterer i dag under navnet Samba. Elvirasminde blev startet i Skansepalæet af en apoteker, som gav virksomheden sin afdøde hustrus navn Elvira. Storheden, som virksomheden oplevede skyldtes Frits G. Clausen, som i 1893 slog sine aktiviteter sammen, bl.a. P. Chr. Petersens Sukkervarefabrik, og købte også senere apotekerens virksomhed Elvirasminde, som var gået konkurs, og flyttede det hele til Klostergade.

Herefter så vi lysbilleder fra ejendommen i Klostergade samt billeder fra selve produktionen. Der blev ansat flere og flere, og på den tid kom man tidligt i lære, i 1906 var der over 200 ansatte. Pigerne gik i skole om formiddagen, og drengene om eftermiddagen, og var således på arbejde den halve dag.

Lønnen på dette tidspunkt var 25 kr. til en faglært mand, 20 kr. til en ufaglært og kvinder fik 15 kr. Pakkepiger og pakkedrenge 1,50 kr. om ugen vel at mærke. I 1901 kom der en fabrikslov, hvor det var forbudt for børn under 12 år at arbejde på fabrik, den lov ramte især tobaksfabrikkerne.

Selve distributionen foregik på hestevogn. Tiderne forandrede sig, men chefen Frits G. Clausen var god til at følge med, og var god til at reklamere, lavede således f.eks. metalskilte til at hænge op i forretningerne. I 1908 fik han en guldmedalje for sin chokolade i Paris.

Vi så en del spændende lysbilleder fra konfekturproduktionen, pakkeriet, hvor det udelukkende var kvinder, som arbejdede. I 1914 blev det forbudt at bruge skolebørn i produktionen, men foræl-

drene tog blot børnene ud af skolen, så var de jo ikke længere skolebørn. I 1927 døde Frits G. Clausen kun 56 år gammel, og Elvirasminde blev herefter et familieselskab.

Efter pausen med smørrebrød, hvor Jan Omø gav en fødselsdagshilsen i anledning af sin 85-års fødselsdag, læste ABM op, hvad 2 piger fra 30'erne og 2 piger fra 40'erne syntes om at være på Elvirasminde. Det var ikke alle, der var glade for det, Rita f. eks. kom i 1939 som 14-årig, hun kunne ikke lide at være der, hun arbejdede i en maskinhal og de voksne var modbydeligt, men hun var der alligevel i 3 år.

Det var meget sjovt og spændende at høre disse historier, som vi måske har lidt svært ved at forholde os til i dag, en var bl.a. glad for at være der, fordi hun fik fri allerede kl. 17.30, ja tiderne var bestemt anderledes den gang. Oda fortæller, at hun havde hørt rygter om, at der var nogle forfærdelige piger, som arbejdede på Elvirasminde, de både bandede og røg på gaden. Oda tegnede øjne og tryne på marcipangrisene, de sad 8 piger på hver side, hun kunne godt lide at være der.

Hvor mange piger, der kom galt afsted, svinger mellem 9-10 % på landsplan, men det var sogne, hvor der var størst fattigdom, der var der også flest uægte børn, og det var jo de steder, hvor unge mennesker mødtes på godser, hovedgårde, store gårde og fabrikker i byerne, at de uægte børn kom til, der boede mange på landet den gang.

Fra 60'erne forsvandt piger og drenge fra lønningslisten, omfanget af personale varierede meget, da der var meget sæsonarbejde. Som tidligere nævnt flyttede Elvirasminde i 1967 til Skanderborg, hvor den findes i dag under navnet Samba.

Efter en del spørgsmål takkede JJ for et meget spændende foredrag, og mindede også om 4. gilde 60-års fødselsdag til næste år, hvor der skal nedsættes et festudvalg. Vi sluttede denne rigtig fine aften med at synge "Nu er jord og himmel stille".

Birthe

5. GILDE

Mandag d. 11. oktober var vi samlet til foredrag i sognegården ved Skæring Kirke. Der var mange mødt op både gildemedlemmer og gæster, 30 i alt. Gildemester Henning Holck bød velkommen og vi startede med sangen "Det lyser over agres felt" hvorefter Donald fortalte kort om foredragsholderen Knud Ramian og hans tidligere arbejdsliv indtil pensionen.

Herefter fortalte psykologen Knud Ramian om sit store interesseområde "det at blive ældre" og også om sit virke i FUAM "Foreningen til Udvikling af Alderdommens Muligheder".

Knud Ramian har haft alderdommen som hobby siden ungdomsoprøret og var medstifter af foreningen i 1979. Han er nu i gang med at samle sin viden og erfaringer sammen og han fortalte om, hvad han selv har lært af brugbart om det, at blive gammel. Der er sket meget med alderdommen i de sidste 40 år, vi vil gerne leve længe, men helst ikke blive gamle. Med stigende levealder og et væld af tilbud hygger de friske gamle sig uden at opleve sig som gamle.

Alderdommen er heller ikke blevet mere populær i befolkningen. Uligheden i levealder og sundhed stiger. Et af Knud Ramians bud til de store spørgsmål kunne være til start, at planlægge overgangen fra arbejdsliv til efterlønsperioden. Planlægning er vigtig og han kom med flere

gode råd også om det mere praktiske f.eks. ”Find den rigtige bolig i tide ”og” Vær flytbar ”og derfor ”Ryd op og smid ud fra garage og loft mindst 5 kg.om ugen” og ”Nyd livet og hinanden” og ”Hold dig fri for aftaler en uge om måneden ”og ”Plej dine venskaber” og ikke mindst, mente han som det vigtigste, var en ”Aktiv fritid, motion og pas på vægten”. Mange kloge ord og gode råd, som vi alle kunne tænke over, og måske selv praktisere.

Efter, at vi tænkte videre og diskuterede de store spørgsmål, kunne vi nyde aftenens traktement kartoffel-porresuppe og senere kaffe og æblekage.

Foredragsholderen havde undervejs uddelt brochurer og forskelligt materiale om foreningen ”FUAM” og opfordrede til at læse nærmere på www.fuam.dk . Fra det lille sanghæfte ”Udvalgte sange til ældre voksne” sang vi nogle sange på gammelkendte melodier men med en ny aldersrelateret tekst.

Til sidst takkede Henning Knud Ramian for det inspirerende foredrag og vi sluttede aftenen af med ”Nu er jord og himmel stille”.

6. GILDE

Den 4. november holdt 6. Gilde møde i Langanæskirken. Vi skulle have en aften fuld af sang og til at hjælpe os var John og Verner, der spillede på klaver og mundharmonika.

De underholder hver anden mandag på Lystrup Lokaler. Verner havde 2

mundharmonikaer, en kromatisk, der kan spille alle 12 toner. Den blev mest kendt når den blev spillet af den legendariske Toots Thielemans. Den anden var så lille, at den kunne være inde i munden og den havde kun 4 toner.

Kirsten havde lavet en ønskeliste over sange vi skulle synge. Jeg må sige at det lød noget bedre, end når vi synger uden musik. Så vi sang 7-8 sange og indimellem gav John og Verner solonumre.

Derefter var der kaffe, franskrød og hyggeligt samvær inden vi sluttede af med at synge ”Nu er jord og himmel stille”.

Så sluttede vi af med at takke for en dejlig aften.

Inger A.

9. GILDE

Thailand. Mange har været i Thailand. I 9. Gilde har halvdelen været der.

Onsdag d. 9. oktober fortalte både Arne og Solveig om deres respektive rejser derover.

Selv om det stort set var de samme steder, de havde besøgt, var det ofte forskellige ting, de havde heftet sig ved. Arne havde med power – point udvalgt nogle oplevelser, som blev uddybet: den gamle konge og traditionerne omkring kongefamilien. Et besøg i en landsby nordpå, hvor der boede et andet folk end thaier. De havde den skik - ligesom en stamme i Afrika, at kvinderne fik en ring om halsen, en efter en, mens de voksede op. De endte

med at have ringe på der sammenlagt vejer op til 15 kg.

Hvis de på én gang fik dem fjernet, knækkede halsen og de døde. Der var jo ingen muskler til at holde halsen! Uhyggeligt – Arne fortalte også om virkeligheden bag broen over floden Kwai. Mange krigsfanger døde under dette byggeprojekt. Deriblandt 2 danskere. Solveig fortalte og viste fotos – løst og fast - fra det brogede land, som Thailand også er: Blomstermarkeder, templer de mange skrædder forretninger og de altid fantastiske elefanter.

Birgit

10. GILDE

Efter Stadsgilderådsmøde den 12. november på Spejdermuseet, havde 10. Gilde den store glæde at hilse på gildebredre fra alle gilderne i Århus.

I anledning af vores 25 års Jubilæum holdt vi en lille sammenkomst. Vi er, som alle ved, ikke mange tilbage, men vi "holder fanen højt" og gildet lever, men på en anden måde. Vi var 18, som var i festligt humør. Der blev sunget et par sange, der blev holdt tale og vi fik hilsener fra gilderne,

Stadsgildet samt en hilsen fra Landsgildet. Jonna havde taget en masse dejlige billeder med og lagt ud på bordet, her kunne man se, at vi ofte har haft sorte

negle, været på hike i regnvejr og hvad dertil hører, på sølvøkseløb og meget mere. Vi har også haft pænt tøj på, altid til vores Nytårgildehal, som var med ægtefæller.

Vi der er tilbage er alle taknemmelig for alt det gode vi har oplevet her samt alle de dejlige gildebredre vi har mødt og været sammen med.

En stor tak til **ALLE** for tanker, deltagelse og dejligt samvær, vi skal holde sammen om det, vi alle er så glade ved og som i os alle er noget værdifuldt, og som bestemt har præget os som person.

10. Gilde ønsker alle gildebredre i Århus en Glædelig Jul samt er sundt og godt Nytår.

På glad gensyn næste år!

Ulla

FRIMÆRKELAUGET

Torsdag 7. november var der møde i spejderhytten i Tranbjerg.

Fremmødet var mindre en normalt, men vi fik alligevel sorteret en pæn del af Frimærkebankens indsamlede frimærker.

Uffe

HEROLDEN

udkommer næste gang

ca. 1. februar 2020.

Deadline 15. januar..

Redaktør Ole Andreasen,

Grøndalsvej 170, 8260 Viby J.

Telefon 24 63 82 95

e-mail: herolden@mail.dk

Nissen hos spekhøkeren

af H. C. Andersen

Der var en rigtig Student, han boede paa Qvisten og eiede Ingenting; der var en rigtig Spekhøker, han boede i Stuen og eiede hele Huset, og ham holdt Nissen sig til, for her fik han hver Juleaften et Fad Grød med en stor Klump Smør i! det kunde Spekhøkeren give; og Nissen blev i Boutiken og det var meget lærerigt.

En Aften kom Studenten ind fra Bagdøren for selv at købe sig Lys og Ost; han havde Ingen at sende, og saa gik han selv; han fik hvad han forlangte, han betalte det og der blev nikket "god Aften" af Spekhøkeren og af Madammen, og det var en Kone, som kunde mere, end nikke, hun havde Talegaver! - og Studenten nikkede igjen og blev saa staaende midt i Læsningen af det Blad Papir, der var lagt om Osten. Det var et Blad, revet ud af en gammel Bog, der ikke burde rives istykker, en gammel Bog, fuld af Poesi.

"Der ligger meer af den!" sagde Spekhøkeren, "jeg gav en gammel Kone nogle Caffebønner for den; vil De give mig otte Skilling, skal De have Resten!"

"Tak," sagde Studenten, "lad mig faae den istedetfor Osten! jeg kan spise Smørrebrødet bart! syndigt var det, om den hele den Bog skulde rives i Stumper og Stykker. De er en prægtig Mand, en practisk Mand, men Poesi forstaaer De Dem ikke mere paa, end den Bøtte!"

Og det var uartigt sagt, især mod Bøtten, men Spekhøkeren loe og Studenten loe, det var jo sagt saadan i en Slags Spøg. Men Nissen ærgrede sig, at man turde sige sligt til en Spekhøker, der var Huusvært og solgte det bedste Smør.

Da det blev Nat, Boutiken lukket og Alle tilsengs, paa Studenten nær, gik Nissen ind og tog Madammens Mundlæder, det brugte hun ikke naar hun sov, og hvor i Stuen han satte det paa nogensomhelst Gjenstand, der fik den Maal og Mæle, kunde udtale sine Tanker og Følelser ligesaa godt, som Madammen, men kun een ad Gangen kunde faae det, og det var en Velgjer-ning, for ellers havde de jo talt hverandre i Munden.

Og Nissen satte Mundlæderet paa Bøtten, hvori de gamle Aviser laae: "Er det virkelig sandt," spurgte han, "at de ikke veed, hvad Poesi er?"

"J, det veed jeg," sagde Bøtten, "det er saadant noget, som staaer paa Nederdelen af Aviserne og klippes ud! jeg skulde troe, at jeg har mere af det inden i mig, end Studenten, og jeg er kun en ringe Bøtte imod Spekhøkeren!"

Og Nissen satte Mundlæderet paa Caffemøllen, nei, hvor den gik! og han satte det paa Smørffjerdningen og Pengeskuffen; - Alle vare de af Mening, som Bøtten, og hvad de fleste ere enige om, det maa man respectere.

"Nu skal Studenten faae!" og saa gik Nissen ganske sagte af Kjøkkentrappen op til Qvisten, hvor Studenten boede. Der var Lys derinde, og Nissen kiggede gennem Nøglehullet og saae,

at Studenten læste i den pjaltede Bog nedefra. Men, hvor der var lyst derinde! der stod ud af Bogen en klar Straale, der blev til en Stamme, til et mægtigt Træ, som løftede sig saa høit og bredte sine Grene vidt ud over Studenten. Hvert Blad var saa friskt og hver Blomst var et deiligt Pgehoved, nogle med Øine saa mørke og straalende, andre saa blaa og forunderlige klare. Hver Frugt var en skinnende Stjerne, og saa sang og klang det vidunderligt deiligt!

Nei, saadan Herlighed havde den lille Nisse aldrig tænkt sig, end sige seet og fornummet. Og saa blev han staaende paa Taaspidserne, kiggede og kiggede, til Lyset derinde slukkedes; Studenten blæste nok sin Lampe ud og gik til Sengs, men den lille Nisse stod der alligevel, thi Sangen klang endnu saa blød og deilig, en yndig Vugge-Vise for Studenten, der lagde sig til Ro.

"Her er mageløst!" sagde den lille Nisse, "det havde jeg ikke ventet! - Jeg troer, at jeg vil blive hos Studenten -!" - og han tænkte - og tænkte fornuftigt, og saa sukkede han: "Studenten har ingen Grød!" - og saa gik han - ja, saa gik han ned igjen til Spekhøkeren; - og det var godt han kom, for Bøtten havde næsten forbrugt alt Madammens Mundlæder, ved at udtale fra een Led alt hvad den rummede i sig, og nu var den lige i Begreb med at vende sig, for at give det samme igjen fra den anden Led, da Nissen kom og tog Mundlæderet igjen til Madammen; men hele Boutiken, fra Pengeskuffen til Pindebrændet havde fra den Tid Mening efter Bøtten, og de agtede den i en saadan Grad, og tiltroede den saameget, at naar Spekhøkeren siden efter læste "Kunst- og Theateranmeldelser" af sin "Tidende", den om Aftenen, saa troede de, at det kom fra Bøtten.

Men den lille Nisse sad ikke længer rolig og lyttede til al den Viisdom og Forstand dernede, nei saasnart at Lyset skinnede fra Qvistkammeret, saa var det ligesom om Straalerne vare stærke Ankertoug, der drog ham derop, og han maatte afsted og kigge ind af Nøglehullet, og der ombruste ham da en Storhed, som den vi føle ved det rullende Hav, naar Gud i Stormen gaaer hen over det, og han brast i Graad, han vidste ikke selv, hvorfor han græd, men der var i denne Graad noget saa velsignet! - Hvor det maatte være mageløst deiligt, at sidde med Studenten under det Træ, men det kunde ikke skee, - han var glad ved Nøglehullet. Der stod han endnu paa den kolde Gang, de Efteraars-Vinden blæste ned fra Loftslugen og det var saa koldt, saa koldt, men det følte den Lille først, naar Lyset slukkedes inde paa Tagkammeret, og Tonerne døde hen for Vinden. Hu! saa frøs han og krøb ned igjen i sin lune Krog; der var mageligt og behageligt! - Og da Julegrøden kom med en stor Klump Smør, - ja, saa var Spekhøkeren Meister!

Men midt om Natten vaagnede Nissen ved et frygteligt Rabalder paa Vindues-Skudderne, Folk udenfor dundrede paa; Vægteren peeb, der var stor Ildløs; hele Gaden stod i lysende Lue. Var det her i Huset eller hos Naboens? Hvor? Det var en Forfærdelse! Spekhøker-Madammen blev saa befippet, at hun tog sine Guld-Ørenringe af Ørene og puttede dem i Lommen, for dog at redde Noget, Spekhøkeren løb efter sin Obligationer og Tjenestepigen efter sin Silkemantille, den havde hun Raad til; hver vilde redde det Bedste og det vilde ogsaa den lille Nisse, og i et Par Spring var han oppe af Trappen og inde hos Studenten, som stod ganske rolig ved det aabne Vindue og saae ud paa Ilden, der var i Gjenboens Gaard. Den lille Nisse greb paa Bordet den vidunderlige Bog, puttede den i sin røde Hue og holdt paa den med begge Hænder, Husets bedste Skat var frelst! og saa foer han afsted, heelt ud paa Taget, heelt op paa Skorstenen og der sad han belyst af det brændende Huus ligeoverfor og holdt med begge Hænder paa sin røde Hue, hvori Skatten laae. Nu kjendte han sit Hjertelag, hvem han egentlig hørte til; men da saa Ilden var slukket og han blev besindig, - ja: "jeg vil dele mig imellem dem!" sagde han: "jeg kan ikke reent slippe Spekhøkeren for Grødens Skyld!"

Og det var ganske menneskeligt! - Vi andre gaae ogsaa til Spekhøkeren - for Grøden.

HEROLDEN
ønsker sine læsere
glædelig jul og godt nytår.

Forsiden denne måned
er prydet af et foto af et skrin oprindeligt beregnet på at
rumme den hellige Georgs relikvier. Kunstværket er lavet af
Hans Reimer og Hans Scheich.

Billedet er tilsendt af Hugo Steensen, 4. Gilde.

Genbrug fra december 2009

Adventskransens historie

Adventskransen er en juletradition, der kom til Danmark fra Tyskland omkring 1. verdenskrig. En mere folkelig udbredelse kom dog først omkring 1940, hvor Billedbladet besøgte Dronning Alexandrine, der kendte til adventskransen fra sit tyske hjemland. Artiklen med tilhørende foto var med til at udbrede kendskabet til adventskransen.

Den traditionelle adventskrans blev lavet af gran bundet på en ring af halm, og særligt nobilis har været foretrukket på grund af den blågrønne farve og den store holdbarhed. Senere har andre arter som nordmannsgran, cypres, hønsbenstræ og cryptomeria også fundet vej til adventskransen. I de senere år har også grene fra troldpil, troldhassel og sågar plastikprodukter fundet vej til adventskransen visse steder.

Adventskransens har fire lys, der symboliserer de fire adventssøndage inden jul, og man tænder et lys hver søndag. Først søndag i advent tændes et lys, anden søndag tændes både det første og et nyt og så fremdeles. Visse steder i verden har traditionen været, at der også var et større lys i midten, som man tændte juleaften.

